

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Bed
og arbejd!

Fra Nr. Nissum Højskole

2 Februar 1961 · 53. årgang

Fremgang i det, man har lært

„Så beder vi eder iøvrigt, brødre! og formaner eder i den Herre Jesus, at som I har lært af os, hvorledes I bør vandre og behage Gud, således som I jo også gør, at I således må gøre end yderligere fremgang.“ 1. Th. 4, 1.

Der er nogle mennesker, som engang har lært noget nyttigt og godt, men så har slået sig til ro med det lærte, og nogle årtier efter var det hele glemt. Ja, vi har allesammen engang lært noget, som vi nu ikke kan mere, fordi vi ikke øvede os på yderligere fremgang i det. Det gælder i hele menneskelivet enten fremgang eller glemme. Slår en håndværker eller kunstner sig til ro med det, han kan, så indfinder tilbagegangen sig.

Ikke underligt, at det samme gælder for kristenlivet. Derfor lyder der en formaning - i den Herre Jesus! - til yderligere fremgang.

„Begyndt er ikke endt, det må du vide, du har din Jesus kendt, bliv ved at stride!“ Ruiner kan fortælle om noget stort og smukt, som var engang, men alligevel er der vémod over ruiner. Dog er ingen anden ruin så vémodig som ruinerne af et kristenliv. Der er spor af, at der engang var tro, men nu er det mest forhenværende. Der er en levning af bøn, men nu er det kun ord uden hjerte. Der er spor af, at der en-

gang var lydighed mod Gud, måske dog netop den del af bygningen er forsvundet, nu er der kun tilbage i ruinen, at man gør ligesom andre ordentlige mennesker.

Uden tro er det umuligt at behage Gud (Hebr. 11, 6), og dette er Guds gerning, (dvs. gerningen, som Gud giver os at gøre) at tro på den, han har udsendt (Johs. 6, 29).

Men læser vi videre der, hvor vor tekst er taget fra, vil vi se, at apostelen her knytter fremgangen til overvindelsen af bestemte synder: „at I afholder eder fra utugt (vers 3), at ingen forfordeler sin broder i nogen sag (vers 6), thi Herren er en hævnner over alt dette.“

Så formaner du for dit livs skyld til yderligere fremgang.

P. Roesgaard.

MULIGVIS

får vi brug for et par piger til 1. maj, og det vil glæde os, om nogle af de tidligere elever vil hjælpe os. Skriv venligst eller ring til Nr. Nissum nr. 4.

*** DET GÆLDER BARNET ***

Unge Hjem-stævnet på Nyborg Strand den 5. januar 1961. - Tale af Møller P.

„Danmarks ungdom - Danmark selv“ lyder en strofe i en studentersang af pastor Thorkild Glahn. I denne strofe udtrykker præsten den sandhed, at *et folks ungdom er selve folkets fremtid.*

Det har man længe været klar over, og alle er inde på i en af sine ungdomssange. Han siger heri, at Danmarks fremtid afhænger af ungdommen, og hvis vi som folk skal få en god fremtid, må vi opfostre en ungdom, som er frisk, sund og stærk, og som ikke er hildet af mørkets besnærende blund.

Det er jo sandt. *Landets ungdom er landets fremtid.* Derfor er det af afgørende betydning for et folk, hvordan dets ungdom er. Hvis et folk skal have en fremtid, så må det opdrage og uddanne en ungdom, der er af en sådan kvalitet, at de engang kan bære folket ind i en ny dag.

Det har man længe været klar over, og alle folk med fremdrift i investerer vældige summer i ungdommens uddannelse.

Man er også klar over, at man må begynde med barnet og så tidligt som muligt. *Vor tids psykologer siger, at de væsentligste karaktertræk hos mennesket dannes i de første syv leveår.* Det er for øvrigt ikke andet, end hvad den katolske kirke har været klar over længe. *En ledende katolik har sagt det sådan: „Giv mig barnet til dets syvende år, og jeg vil gøre en katolik af det for al fremtid.“* - Jo, kampen for folkets fremtid begynder allerede med barnet. *Det er barnet, det gælder.*

Hvad den nye tid vil bringe, ved vi ikke, men udviklingen, vi er inde i, er så voldsom, at der er mulighed for, at den livsform, vore børn kommer til at leve under, bliver en ganske anden end den, vi kender til. Og som forældre har vi pligt og ansvar for, at vore børn får en så-

dan *opdragelse, at de er så godt rustede til at gå ind i den nye tid som overhovedet muligt.*

Som forældre har vi pligt til og ansvar for, at vore børn får en sådan oplæring, *at de er skikkede til at fylde deres plads i det borgerlige samfund.* - Denne pligt går alle ansvarsbevidste forældre ind under.

Derfor ser vi også, at der i vor *tid udfoldes vældige anstrengelser* for at give børnene så god en start som muligt. Vor tid er kaldt *„Barnets århundrede“*, og *det er meget rammende.* Hvad er der ikke gjort i vor tid for at *trykke barnet* på enhver måde? Hvad er der ikke gjort for at udvikle barnets *legeme sundt og harmonisk?* Og hvad gøres der ikke, for at vore børn kan få så god en *uddannelse som muligt?*

Sidst har vi fået en *ny skolelov med tilhørende undervisningsvejledning*, der fastlægger retningslinierne, hvorefter vore børn skal undervises og dygtiggøres til at møde en ny tids krav. - Jo, på det område kender vi vort ansvar!!

Men som kristne forældre har vi også pligt til og ansvar for, at vore børn bliver *oplært i den kristelige børnelærdom*, for at de må blive i Kristus, ligesom de ved dåben er indpodet i ham. *Dette ansvar har vi ganske frivilligt taget os på derved, at vi har ladet vore børn døbe.* Og vi må gøre os klart, at det *absolut ikke er en selvfølge*, at de børn, som vi bærer til dåben, *også bliver kristne og ender deres liv* som sådanne. Der er noget, som vil drage vore børn bort fra deres dåbspagt, og *derfor er kristen kundskab nødvendig.*

Digteren Nis Petersen siger et sted: „Det er et menneskes ærefulde og byrdefulde opgave at være kampplads for de to stridende magter; et ingenmandsland gives ikke.“ Det er sandheden om vort menneskeliv, digteren her udtrykker.

Hele vor tilværelse er et vældigt drama, en vældig kamp mellem Gud og djævelen. Disse to vældige kæmper om herredømmet i verden om menneskesjæle. Gud og djævelen kæmper om vore sjæle. - Om vore børns sjæle.

Det vigtigste våben i kampen mod djævelen er en god kristen oplæring. Det var Luther klar over, og derfor siger han det så stærkt i sin opfordring til at oprette kristelige skoler: „Af hvad grund lever vi ældre uden netop for at sørge for at oplære de unge kristeligt? Den største synd i verden er den, vi begår mod vore børn ved ikke at oplære dem kristeligt.“ - Hvis vi ikke skal svigte vore børn i kampen mod det onde, så må vi give dem en god kristelig oplæring. - Det er nødvendigt.

Hvor nødvendig en sådan kristelig oplæring er, fik jeg for nylig et uhyggeligt bevis for. Jeg læste William S. Schnell: „Jehovas Vidners slave i 30 år.“ Deri forklarer Schnell, at Vagtårnets førerstab forstod, at der midt i kristenheden var millioner af bekendende kristne, som ikke var særligt velbevandrede i „de sandheder, som engang blev overleveret de hellige“, og som derfor nogenlunde let kunne løsrives fra kirkerne og fanges ind i Vagtårnsorganisationen. „Og“, fortsætter Schnell, „selskabet beregnede med fuld ret, at mangelen på almindelig kristendomskundskab, sammen med den udbredte tilbøjelighed til godkendelse af halve sandheder gav rig forudsætning for at samle uhyre mængder af mænd og kvinder, når blot sagen blev grebet klogt an.“ - „Men det viste sig overordentlig svært, når Jehovas Vidner stod over for folk, som var hjemme i deres kristne børnelærdom, kendte bibelen og havde en sand og helstøbt livsholdning“.

Kan vi få en bedre illustration på, hvor nødvendig en god kristelig oplæring er? Som forældre til barnedøbte har vi ansvaret for, om vore børn bliver oplært i den kristelige børnelærdom, så de må blive i Kristus, som de ved dåben er indpodet i ham. Det er vore børns sjæle, det gælder.

Ja, men er det ikke skolens opgave? siger I måske. - Jo, det er også skolens opgave, så

sandt som den danske folkeskole er en kristen skole, og det er den ifølge loven, og næsten alle børn, der søger den, er døbt til at tilhøre Kristus. Det vil sige, at den danske skole af al sin magt må søge at give børnene oplæring i, hvordan de skal leve deres liv som døbte i overensstemmelse med det, de er døbt til. Eller med andre ord, den danske skole må gå ind under dåbsbefalingen og af al sin magt søge at lære dem at holde alt det, som Kristus har befalet.

Skolen må lære børn, hvad kristendom er. Den må give dem konkret viden. Den må lære dem noget, de kan huske hele livet. De skal lære udenad..

I en tid, hvor alt flyder, er det af afgørende betydning, at der findes noget, som er lært ordentligt, så man kan den rigtige ordlyd af det. Skolen svigter børnene i uhyggelig grad, hvis den ikke giver dem det. - Tænk på udtalelsen af Schnell om, hvor svært det var at omvende folk, der kunne deres børnelærdom og kendte bibelen!!

Nogle kernesalmer, hovedpunkterne i den kristne tro og nogle skriftsteder må vore børn kunne udenad, det kan blive til uvurderlig betydning for dem senere i livet. Vi ved, hvilken betydning det havde for Jesus selv, og mange mennesker kan vidne om, at de har gjort den samme erfaring. Der kan komme tider for et menneske, hvor det eneste, det har at klynge sig til, er et salmevers eller et skriftsted, og det er skolens ansvar, hvis den ikke har lært dem det.

Derfor er det tragisk, at timetallet er skåret ned til et utilladeligt minimum. Derved har man gjort det endnu sværere for skolen, end det var før, at give børnene en god kristelig oplæring.

Der er fra flere sider givet udtryk for, at skolen svigter m. h. t. undervisning i kristendom. Det er nok også rigtigt i nogle tilfælde, men jeg tror trods alt, at det er de færreste.

Man må fra skolens side sætte alle gode kræfter ind for at give vore børn en god kristelig oplæring, det er nødvendigt, hvis den ikke skal svigte vore børn på et afgørende felt, og jeg

ved også, at der mange steder gøres et dygtigt arbejde i den retning. - *Jeg var sidste sommer på kursus sammen med religionslærere fra hele landet, og jeg må sige, at jeg fik respekt for danske religionslærere og for den indsats, de yder for at dygtiggøre sig til deres gerning.*

Men skolen kan umuligt magte opgaven alene. Højskolebladet udtrykte sig engang sidste vinter så stærkt, at „det var et udtryk for uansvarlig dovenskab, om hjemmene tror, at skolen alene kan klare den side af tilværelsen. Vore børns kristelige opdragelse er først og sidst hjemmenes sag. Det er godt, om skolen støtter hjemmene, men ansvaret kan hjemmene aldrig løbe fra.“

Højskolebladet har ret i denne udtalelse. Og når en af kirkens folk i et angreb på skolen for et årstid siden bebrejdede denne, at den gør børnene kirkefremmede og ikke lærer dem, hvad kristendom egentlig er, så må vi dog fastslå, at det her som i intet andet fag er hjemmene, der skaber den meningsfyldte baggrund for faget. Det er jo først og fremmest i hjemmene, at børnene skal møde kristendommen som en kraft i den daglige tilværelse.

Hvis man i hjemmene *har bibelen stående som en støvet rariet på hylden*, og hvis børnene hjemme får den opfattelse, at kirke og kristendom er noget uvedkommende, hvordan skal så skolen kunne magte kristendomsundervisningen? Man må da forstå, *at hjemmenes støtte er det største aktiv for skolen.* Hjemmene har ansvar for deres børns kristelige oplæring, og jeg tror, *at hjemmene svigter uhyggeligt på dette punkt*, meget mere, end skolen gør.

Hvor alvorlig en sådan svigten er, forstår man vist bedst, når vi tænker på, at Gud og djævelen kæmper en nådeløs kamp om vore børns sjæle, og på Luthers ord om, *at det vigtigste våben i kampen mod djævelen er en god kristen oplæring.*

Vi kan ikke skyde os ind under, at vore børnfår kristendomsundervisning, når de kommer i skole. Det var os, der som forældre fik pålagt den opgave at oplære vore børn i den kristelige børnelærdom, for at de må blive i Kristus, lige-

som de ved dåben er indpodet i ham. Det er vort ansvar, om de bliver oplært, og det ansvar må vi gå ind under, fuldt og helt. Det gælder vore børn.

Vore børn skal rustes til livets strid. Men her er det afgørende ikke ord og formaninger. Her tror jeg, det er meget mere vigtigt, at vi forældre har en *kristen livsstil eller livsholdning, og at vi ud fra denne livsholdning praktiserer kristendom og kristenliv* i vore hjem, og at vi også praktiserer *en kristen husskik*, som vore børn kan vokse op i. - Der er somme tider blevet rynket på *nåsen ad kristelige vaner!* Men jeg tror, at det er meget vigtigt med gode kristelige vaner; der ligger en vældig bevarende magt i at være vant til at høre Guds ord regelmæssigt, regelmæssig kirkegang, regelmæssig andagt i hjemmet, regelmæssig bøn, bordbøn og aftenbøn.

Jeg tror, vi netop igennem dette, at vi giver vore børn sådanne vaner, fra de er små, er med til at ruste dem til livets strid.

Men frem for alt er det vigtigt, at vore børn forstår, at kristendommen er livsgrundlaget for os selv, at nådemidlerne er de livskilder, vi søger næring i: Guds ord, som vi modtager i søndagens gudstjeneste og ved nadverbordet, i bibelen og i bønner.

✧ *Hjemme fra skolen*

Alt her går vist sin gode gang. Foruden det daglige har vi haft nogle aftener med FDF-instruktioner, vi har haft et meget interessant besøg af en norsk rejselektor, vi har set den smukke og gode film „De 10 Bud“, og så har der været besøg i lærerhjemmene. Ja, der har været uger, der var mindst en dag for korte, fordi der var så meget, vi skulle nå.

Struer-turen er overstået, og efter en lille fastelavnsferie må vi se at komme til Vesterhavet, og vi vil også prøve på at arrangere en udflugt af rent landbrugsfaglig karakter.

Det kan med bestemt siges, at eleverne nyder elevgangen, aftenkaffen og fritiden. Jeg tror også der er mange meget flittige imellem,

og at langt de fleste er glade for skolearbejdet. Mon ikke vi skulle få en helt rigtig vinter?

Missionsugen bliver fra den 19. til den 26., og vi imødeser den med inderlig forventning. Husk at bede for jeres skole, både for elever og stab.

Vi er glade for, at vi beholder vor karl til sommer, men det går nok således, at vi får brug for 2 nye piger, og det vil glæde os meget, om nogle vil melde sig.

Til højskolen i sommer mangler vi endnu 9 elever, men vi har en del forespørgsler, der er ret nye, så det ser ganske godt ud. Til højskolen næste vinter er der pænt begyndt, men vi vil gerne bede alle vore venner om at gøre en indsats for højskolen.

Efterskolen er besat for vinteren 61-62 og for sommeren 62. Vi er glade og taknemmelige for begge vore skoler, men det er unægtelig efterskolen, der er i vinden i tiden.

Lørdag den 4. februar havde vi en fornøjelig og god aften, hvor højskoleeleverne underholdt. Vi vil især huske sammenligningen mellem Genesaret Sø og Det døde Hav. Begge modtog noget godt. Genesaret Sø gav det fra sig igen, og livet blomstrede om den. Det døde Hav gav intet fra sig igen, og døden herskede i dets omgivelser.

Hallo, alle fra 58/59

M/S „Mette Skou“, 20. jan. 61.

Det er nu et par år siden, jeg gik på skolen, men det står i min erindring, som det var i går, jeg rejste derfra. Husker I efterskoledrengen Henning Kjær Nielsen? Jeg er jo ikke så heldigt stillet med mange af jer, at jeg kan få vandreappen tilsendt. Vandremappen får jeg nok aldrig mere lejlighed til at skrive i, da mit arbejde ikke giver mig en bestemt adresse. Derfor vil jeg skrive til skolen for at fortælle om mine oplevelser ude i verden.

Jeg sejlede først med et mindre skib, der gik på Østersøhavnene. Her havde jeg hyre i 4 mdr. indtil den 19. november 1960, men fra nu af skulle jeg komme „langt af led“. Jeg fik hyre

på et større skib, der kan laste 7000 tons. Skibet hedder „Mette Skou“ og lå på daværende tidspunkt i Hamborg, hvortil jeg måtte rejse for at gå ombord. Vi lå i havnen i to dage, før vi stak til søs. Turen gik først til London, men vi var ikke kommet ret langt ned ad Elben, før vi i tæt tåge stødte sammen med et andet skib. Heldigvis skete der ingen skade af alvorlig karakter, men skibene fik mærker af sammenstødet. Vi fik blot en bule i siden og måtte gå til Hamborg for at skaden udbedret. Det gav en forsinkelse på fire dage, og vi kunne atter stikke til søs. Denne gang gik det bedre, og uden uheld nåede vi London. I byen er der en meget smuk dansk sømandskirke med tilhørende sømandshjem. Vi er 34 mand ombord, og i den tid, vi var i byen, var vi alle oppe i sømandskirken næsten hver aften. Om søndagen var vi næsten alle til gudstjeneste i kirken. Der bliver gjort meget for os søfolk. Fra London sejlede vi til Antwerpen, hvor vi også lå en uge. Også her var der en meget fin sømandskirke, som vi besøgte med undtagelse af en eftermiddag og aften, hvor vi var nogle stykker, der ville ud og se lidt på byen. Herfra sejlede vi videre til Lissabon i Portugal, vi kom ikke i land, da vi kun var i havn én dag. Vi gik forbi Gibraltar ind i Middelhavet til Port Said i Ægypten, hvor vi skulle gennem Suezkanalen. Turen gennem kanalen varede 12 timer, og her fik jeg for første gang lejlighed til at se palmer og ørkenens vidtstrakte flade. Juleaften gik vi ind til Djibhutu, der er et fransk område i Afrika lidt nord for Adén. Vi holdt jul i 27 graders varme, og julestemningen kom da også først frem, da gås og rødkål kom på bordet. Det blev en kort jul, thi allerede kl. 4 samme nat sejlede vi videre til Singapore. Det blev ikke lang tid, vi var inde, da vi kun gik i havn for at indtage olie. Vi var inde midt på dagen, så jeg benyttede de fire timer og gik i land. Det er et meget smukt folkefærd, disse malajer. Næppe har jeg før set så mange smukke mennesker på én gang. — Der er ellers en norsk sømandskirke i Singapore, men på grund af den korte tid nåede jeg ikke at besøge den. Vi fortsatte til Kina, hvor vi gik

i havn i Wampoa, der ligger i nærheden af Shanghai. Der var ingen sømandskirke i Wampoa, men kun en kinesisk sømandsklub, det eneste man kunne læse der, var kommunistiske tidsskrifter, som var skrevet på engelsk. I Kina får man da at se, at kommunismen ikke er andet end propaganda, de sulter jo alle derovre. Det er kun toplederne, der går rundt og ser velnærede ud. Kokken, koksmathen, en maskin-assistent og jeg talte med en kineser, der kunne lidt engelsk. Han fortalte, at den daglige madration var på 600 gr. ris og lidt kød. Det kunne man jo ikke blive mæt af, så vi tog ham med ned i kokkens lukaf og trak rullegardinet ned. Her fik han det, han kunne spise. Grunden til, at vi trak gardinet ned, var, at der gik soldater ombord, for at kontrollere om kineserne tiggede mad på skibet. Prisen for at modtage mad fra folk, der kommer fra kapitalistlandene, er 5 år bag tremmerne. Kineseren ville dog løbe risikoen for at spise sig mæt blot én gang i livet.

Fra Wampoa går turen nu til Australien. I går passerede vi Ækvator, vi havde naturligvis Ækvatorløb ombord, det var meget sjovt, syntes jeg. I Australien skal vi anløbe Melbourne, det glæder jeg mig meget til, for der findes en skandinavisk sømandskirke der i byen. Vi har to svenskere ombord, de fortæller, at kirken skulle være vældig fin, og at præsterne er svenske. De har begge været der før. Nu tror jeg ikke, jeg kan fortælle mere denne gang og vil slutte med de bedste hilsener fra

Henning Kjær Nielsen (58-59).

Min adr.: Hovmestermath H. K. Nielsen,
M/S „Mette Skou“,
Rederiet: Ove Skou,
H. C. Andersens Boulevard 44-46,
København V.

Tak, kære Henning, for dit interessante brev, jeg håber, at mange af kammeraterne vil skrive til dig.
A. Kr.

* * *

Elevforeningens regnskab 1960

Driftskonto.

Indtægter: Kontingent	9567,00
Gaver fra vandremapper	95,60
Renter	251,18
Elevfestens bortlodning	2020,20

Balance kr. 11933,98

Udgifter: Bladet har kostet	9298,34
Understøttelse	1648,34
Landselevforeningen	300,00
Gebyr og porto	48,80
Overskud	638,50

Balance kr. 11933,98

Gaver specificeret.

Vandremapperne: „Lyse Minder“ 42	15,00
„Mindekæden“ 42	14,00
„Sølvsnoren“ 55	6,00
„Venner“ 57	20,00
„Brevduen“ 31	12,00
„Fortroligheden“ 50-51 ..	28,00
„Sølvsnoren“ 28-29	0,60

Gaver ialt kr. 95,60

Formuekonto ved årets begyndelse:

I banken	4403,25
Girobeholdning	705,43
Kassebeholdning	477,43

5586,11

Gæld til bogtrykkeren	2610,94
-----------------------------	---------

Formue 2975,17

Overskud 1960 638,50

Balance 3613,67

Ved årets slutning:

I banken	6264,77
Girobeholdning	50,00
Kassebeholdning	33,55
	6348,32
Gæld til bogtrykkeren	2734,65

Formue 3613,67

Balance 3613,67

Regnskabet blev ved Lindskovs afrejse overtaget af de to underskrivere, og vi har hjulpet hinanden med at få det afsluttet. Elevfestens bortlodning var jo til fordel for elevforeningen, og det var godt det samme. Uden denne ekstra indtægt var der blevet

et underskud på ca. 1400 kr., men nu blev der dog et overskud på godt 600 kr.

Det har været en oplevelse at gennemgå alle de mange kartotekskort med fine rettidige indbetalinger, men også en skuffelse at se de mange, der ikke havde betalt for bladet i 1960.

Vi håber, det er en forglemmelse, og den kan rettes ved at sende det dobbelte beløb for 1961.

Med bladet her følger et girokort, og I bedes sende kontingentet med det samme, så glemmes det ikke.

A. Kristensen. Karen Jeppesen.

Det er nu bestemt, at jeg skal passe kartotetet foreløbig, og derfor har jeg et stort personligt ønske til alle bladets holdere: Udfyld giroblanketten NU og send den afsted, da jeg har så god tid til at føre alle kontingenter ind nu inden 1. april, og inden sommerleverne kommer. Hjertelig tak.

Studerende, soldater, folkepensionister og visse andre må som sædvanlig nøjes med 3 kr., ellers er mindste takst 5 kr.

En særlig tak til jer, der sender mere, gjorde ingen det, kunne elevforeningen ikke hjælpe trængende elever, da alt stiger fra år til år.

Forstanderen er stadig meget taknemmelig for stof af en eller anden art til bladet. Hjælp nu redaktøren, så vi i det nye år får et endnu bedre blad end hidtil. Tak!

Husk venligst at sende adresseforandringer, og udebliver bladet, vil vi gerne høre fra jer, og vi skal søge at rette det.

Venlig hilsen.

Karen Jeppesen.

Regnskab for understøttelsesfonden

1960

Formue 1. januar 1960	3507,59	
Renter påskrevet	164,19	
I Lemvig Bank (bog C. 760)...		3196,65
I Lemvig Bank (bog 10622) ...		474,41
Kontant beholdning		0,72
Formue 1. januar 1961	3671,78	3671,78

A. Kristensen.

HØJSKOLEPOST

Aarhus højskolekreds.

Sammenkomst på KFUM, Klostergade 37, onsdag d. 1. marts kl. 20. Forstander Chr. Davidsen, Horne, taler om: „Mange folk - få mennesker“. Frk. Marie Kristiansen, DMS, taler over emnet: „Kommer det os ved“.

Entré 0,50 kr. Der serveres kaffe. - Vel mødt.

P. u. v. Jens Ganer.

Østvendssyl højskolekreds.

Sammenkomst i Hjallerup missionshus lørdag d. 11. marts kl. 20. Taler: Forstander Robert Hansen, Fårevejle. Emne: „Kirken den er et gammelt hus“.

Billet 0,75 kr., med kaffe 1,50 kr. Kom selv og tag en kammerat med.

P. u. v. Tage Sanden.

Vore møder.

- 28. febr. Idum. A. Kr.
- 2. marts. Nørlem. A. Kr.
- 2. marts. Bording, aftenhøjskole. M. P.
- 3. marts. Nørlem. M. P.
- 8. marts. Houe. A. Kr.
- 8. marts. Studsgård, Unge Hjem. M. P.
- 11. marts. Møborg. A. Kr.
- 14. marts. Frøslev, Mors. M. P.
- 20. marts. Vinderup, Unge Hjem. M. P.

Samlet til københavnskredsens nytårsstævne

hos Bodil Fruelund og hendes mand i Ballerup missionshus vil vi gerne sende alle kendte og ukendte en hjertelig hilsen.

Da københavnskredsen har ligget stille en tid, begyndte vi med en præsentation. Derefter talte lærer Sørensen, Snebjerg (p. t. Roskilde). Ved kaffebordet hyggede vi os dejligt med hinanden, og vi oplevede den helt rigtige nissumstemning. Vi var alle enige om at ville mødes igen, og helst sammen med mange flere. Vi valgte fire, som skal sørge for stævnerne fremover. Udvalgets formand er Bodil Fruelund Kærgaard, Kirstinelundsvej 7, Ballerup, telf. 972311. Næste stævne bliver nok i april. Ingelise Hansen sluttede den gode aften med en kort andagt.

Karen Margr. Rasmussen (f. Jørgensen) 55.

Dora Svendsen-Tune (f. Olsen) 55.

Anna Birthe Hansen (f. Hansen) 58.

Chr. Langer 47-48. Dorthea Holck 22.

Ellen Mortensen 56. Maren Hansen.

Johs. Hansen 30-31. Bodil Fruelund Kærgaard 56.

Leon Kærgaard. Peter Lysholm Christensen.

Ingelise Hansen 56. Bit Smith 56.

Ida Carlsen (f. Kærgaard) 46.

Edel Ølshøj Jensen (f. Larsen) 47.

Kirsten Helsager 54.

Johannes Hansen Mulvad 48-49.

Reinholdt Nielsen 45-46. Elisabeth Hansen 1961.

K. E. Sørensen 49-50-51.

Til lykke!

Lørdag den 11. februar viedes i Vorgod kirke frk. Margit Videbæk (1957) og hr. købmand Karl Pedersen, Asp.

Vandremappernes besøg.

- 1947 Limfjordsminder II d. 30. januar.
1948 Budstikken d. 3. februar.
28/29 Sølvsnoren d. 4. februar.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1960 Frk. Sonja Mågård Christensen, Borgen, Nr. Nissum seminarieby — samme, Vester Flansmose, Dybe, Bonnet.
1960 Frk. Lene Johannesen, Pederstrup, Kjellerup — samme, Duelund, Kjellerup.
1960 Frk. Aase Karlsmose, Vestergade 3, Aulum — samme, Hvilehjemmet, Vorgod, Barde Herning.
1960 Frk. Elisabeth Kristensen, Tuse, Mårsø Sj. — samme, De gl. Hjem, Bjerresø, Vallekilde Sj.
1960 Frk. Ruth Clausen, Vallekilde, Vallekilde Sj. — samme, „Elmely“, Kolonien Filadelfia, Dianalund Sj.
1960 Frk. Esther Kristensen, Marievej 34, Nykøbing Mors — samme, Måbjerg østre skole, Holstebro.
1959 Frk. Else Christensen, Notmark præstegård Ketting, Als — samme, KFUM, Løkken 28, Sønderborg.
1957 Frk. Metha Pedersen, Tommerup Højskole, Knarreborg — samme, Børkop sygeplejeskole, Børkop.
1957 Frk. Anna Thise, Anshede, Fur. — Sygeplejeelev frk. Anna Thise, Diakonissestiftelsen, Peter Bangsvej 1, København F.
1956 Frk. Esther Simonsen, Centralsygehuset, Holstebro — samme, Statshospitalet, Viborg.
1956 Frk. Meta Jakobsen, Hedegade 12, Roskilde — samme, Jelling seminarium, Jelling.
1956 Frk. Betty Bojsen, Bandsby, Holmsland, Ringkøbing — samme, Håndarbejdsskolen Sofiendalsvej 30, Haslev.
1956 Fru Elisabeth Graversen, „Skovlund“, Mejrup, Holstebro. — Fru Elisabeth Lauritsen, „Skovlund“, Mejrup, Holstebro.
1955 Frk. Thora Bæk Jensen, Kølgaard, Ørnvej. — Fru Thora Vest, FASTERLUND, Astrup, Skjern.
1955 Fru Jonna Rosenberg Hansen, Bakkekrogen 15, st. tv., Birkerød — samme, Øster Søgade 60 st., København Ø.
1953 Frk. Lis Wegeberg, Fjernhøjgaard, Uglev. — Fru Lis Wegeberg Odgaard, „Dalsgård“, Lundum.
1953 Frk. Anna C. Søndergaard, Refstrup Lem.

- Fru Anna Johannesen, Skovbakken 9, Nykøbing Sj.
1952 Frk. Mary Villadsen, Marselisborg Hospital, Aarhus. — Fru Mary Sørensen, Skanderborg Amts Plejehjem, Salten pr. Them.
1952 Frk. Ingrid Kjelstrup, adr. P. Møller, Alsted, Tødsø, Nykøbing M. — samme, De gl. hjem, Holstebro.
1952 Frk. Birgit Jeppesen, „Hebron“, Helgolandsgade 4, København V. — samme, „Søndergård“, Nr. Broby.
Fru Irena Weike, Solminde, Østerø, Færøerne — samme, Krossgata, Thorshavn, Færøerne.
1939 Sygepl. frk. Marie Abildtrup, Storgårdsvej 17, Herning — samme, D. S. R.s kollegium, Vennelystparken, Aarhus.
1947 Frk. Krista Skov, „Elkjær“, Møborg, Bækmarksbro — samme, „Solhjem“, Møborg, Bækmarksbro.
1952 Fru Anna Grøn, „Toftvang“, Fabjerg — samme, Havnegade 38, Lemvig.
1954 Frk. Annelise Nielsen, Kolonien Filadelfia, Dianalund — samme, Ungdomskollegiet, Gl. Køgevej 137, Valby.
1955 Frk. Elin Jørgensen, Vorgod, Herning — samme, Strandby Kirkevej 221, Esbjerg.
1955 Frk. Anna Mikkelsen, Ø. Lidegård, Rønbjerg. — Fru Anna Ringgaard, Egebjerg, Vinderup.
1957 Frk. Anni Reinert Petersen, Saltner, Østerø, Færøerne. — Fru Anni Reinert Petersen, Vestmanna, Færøerne.
1958 Frk. Frida Jensen, Timring, Ørnvej — samme, Seminariet, Nissum Seminarieby.
1959 Frk. Thea (evt. Kirstine) Madsen, Skærlund, Brande — samme, „Højgård“, Kongsted, Fredericia.

Vinterskolen:

- 55-56 Gunnar Andersen, Binderupgård, Binderup, Nibe — samme, Ullerup, Aggersund.
56-57 R. K. 474489 Færk, R. K. S/8 AA, V. A. K., Aarhus. — M. G. 474489 Færk, postbox 136, Aalborg Øst.
58-59 Jens Jørgen Ringgaard, „Ny Hougård“, Sahl, Vinderup — samme, Egebjerg, Vinderup. Lærer Ludvig Meinild, Lystrup skole, Vivild — samme, Hadsundvej 93, Randers.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetøring
Redigeret af forstander A. Kristeussen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUËK 10276